

# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 25. Listopada 1816. Roku.

*Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, usque obtemperare.*

(Dalszy Ciąg Organizacyi Władz Administracyjnych.)

### T Y T U Ł I I I.

O szczególnych obowiązkach Członków Kommissyji Woiewódzkich, i sposobie ich mianowania.

Art. 13. Prezes jest naczelnikiem Kommissyi. Do niego samego należy:

- a) wykonywanie pod osobistą odpowiedzialnością wszelkich Rządowych rozkazów, za pomocą Członków Wydziałami zawiadujących.
- b) kierunek wszelkiego rodzaju prac Kommissyi poleconych,
- c) urządzenie i dozór Kancellaryi,
- d) przestrzeganie porządku i regularności posiedzeń, sworności i pośpiechu w całej służbie publicznej,
- e) pilnowanie osobiście (lub przez wybranych na swoją odpowiedzialność urzędników) licytacji, które własności publicznej tyczą się.
- f) utrzymywanie własną ręką listy sprawowania się członków dla przysyłania iey corocznie *respectively* każdej Kommissyi,
- g) obieżdżanie obwodów, w celu zapewnienia się w miejscu o sprawowaniu się wszelkiego rodzaju i stopnia podwładnych urzędników, i o dokładności całej administracyi.
- h) Prezes przed wykonaniem rozkazów wyższej Władzy, niemoże czynić żadnych przełożeń, ani dozwalać aby przez Kommissyją czynione były; pod naysurowszą odpowiedzialnością, za wszelkie opóźnienia i zawód.



7) Prezes w przypadku choroby lub oddalenia się, mianuje na swoje miejsce zastępcę z pomiędzy Członków zasiadających w Komisysy.

Art: 14. Kommissarze zasiadający w Kommissyji zawiadują wydziałami, według niniejszego urzędzenia i zaleceń, które im właściwe Kommissyie Rządowe na ręce Prezesa przesyła; w wykonaniu rozkazów Kommissyji Rządowych są zupełnie podległymi Prezesowi, i polecenia jego w tym względzie pod osobistą odpowiedzialnością dopełniać są winni. W wszelkich innego rodzaju przedmiotach pracują oddzielnie nad wystawieniem rzeczy do ich wydziału należących i od Prezesa poleconych, wypracowane na posiedzeniach, Kommissyji, koleją liczbą, lub nagleyszy potrzeby wnoszą i wspólnie w komplecie stanowią.

Art: 15. Assessor prawny, za każdym od Prezesa Kommissyji wezwaniem, obowiązany jest dawać opinie z potrzebnymi objaśnieniami we wszelkich zdarzeniach i materjach, gdzie wzgląd przyzwoity na prawa i formy prawne zachowanym być winien, w przypadkach art: 5tym przewidzianych: gdzie między wojskowym a cywilnym zachodzą spory lub nadużycia, powinnością jest Assessora prawnego czynić wraz z dodanym mu do pomocy innym Assesorem wywody słowne, i śledztwa do należnego wyjaśnienia rzeczy służyć mogące. Gdy wezwany zostanie na posiedzenie, aby był przytomnym roztrząsaniu przedmiotów niniejszym artykułem objętych, ma tam głos doradczy z wolnością podania do protokołu zdania swego, celem uniknienia odpowiedzialności.

Art: 16. Sekretarz Jeneralny jest naczelnikiem Kancellaryi: odpowiada za podległych sobie Offycyalistów, doziera bezpieczeństwa i porządku Akt i dokładności w expedycjach; na posiedzeniach Kommissyji ma głos doradczy.

Art: 17. O Kommissarzach Delegowanych postanowiono jest niżej w tytule 5tym

Art: 18. Assessorowie pełnią poruczone sobie od Kommissyji obowiązki, czyli to przy samej Kommissyji, czyliż przy Kommissarzach Delegowanych. Urzędowanie to jest bezpłatne, i uważane będzie jako zasługa obywatelska:

Art: 19. Aplikantów powinnością będzie, pod dozorem Kommissyji Woiewódzkiej, sposobić się w kancellaryi do służby publicznej. Assessorowie Kommissyji wybierani zostaną z aplikantów, łączących zdolność z przykładnym sprawowaniem się.

Art: 20. Kandydatów na Prezesa, na Członka wydziału administracyjnego, na Członka wydziału Policyi, tudzież na Kommissarzów Delegowanych, podaie Namiestnikowi Kommissyji Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi, na innych Członków szczególnymi wydziałami zawiadujących, podaia Kommissyie Rządowe, każda respective wydziału, z którym znajduje się w wyraźnym stosunku.



Podanych Namiesnik w miarę udzieloney władzy mianuje, lub do mianowania Królowi przedstawia.

Art: 21. Sekretarza Jeneralnego i Adjunktów wydziałowych mianuje Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji, Assessora prawnego Kommissya Sprawiedliwości, którzy podani będą do potwierdzenia Namiesnikowi. Budowniczych, inżynierów dróg, fizyków Woiewódzkich, Chyrurgów obwodowych i Akuszerki mianuje Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji.

Art: 22. Assessorów mianuje Kommissya Woiewódzka, a Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji potwierdza.

Art: 23. Aplikantów mianuje Kommissya Woiewódzka.

Art: 24. Kancellaryą Kommissyi Woiewódzkiej mianuje Prezes. Kancellaryą Administracyi obwodu mianuje Kommissarz Delegowany, a Sekretarza obwodu podaje do potwierdzenia Prezesowi.

Art: 25. Członki Kommissyi w artykule 20stym i 21wszym wymienione nie mogą być podane do mianowania, iak tylko z listy, którą Rady obywatelskie na mocy art: 137 ustawy konstytucyney ułożyć będą.

#### T Y T U Ł IV.

##### *O odbywaniu Spraw Kommissyi Woiewódzkiej.*

Art: 26. Wszystkie podania i expedycje czyli to od Rządu, czyli od prywatnych osób do składu Kommissyi Woiewódzkiej przychodzące odbiera Sekretarz Jeneralny i Prezydującemu okazuje, który na nich własną ręką dzień prezentaty zapisawszy, rozdziela między wydziały: przedmioty prostej exekucyi natychmiast do wykonania poleca; innego rodzaju sprawom wyznacza dzień, w którym na posiedzeniu Kommissyi, z należytem wystawieniem rzeczy wniesione być mają.

Art: 27. Będzie utrzymywanym dziennik Jeneralny, w którym treść każdej expedycyi i podania, dzień przyięcia i odesłania do właściwego wydziału, dzień wniesienia na ogólne posiedzenia, treść decyzyi i dzień wydania z kancellaryi wciągniętemi być winny.

Art: 28. Przedmioty do wydziałów odesłane, zaciągnięte będą przy weyściu i wywściu w dziennik wydziałowy.

Art: 29. Wolno iest Prezesowi zostawić dla siebie iakowy do wypracowania przedmiot, lub polecić go Członkowi innego wydziału do którego rzecz z natury swojej nie należy. Takowy atoli przedmiot w dzienniku właściwego sobie wydziału umieszczonym być powinien i na posiedzenie Kommissyi wniesionym być musi, w przytomności Członka wydziałem zawiadującego.



Art: 30. Sekretarz Jeneralny utrzymuje protokół czynności i decyzyi Komisji Woiewódzkiej, którego skróconą osnovę Prezes przy końcu każdej sessyi cyfruje, a na następnej, sam protokół wszystkie Członki komplet składające podpisują, W tym protokole obecność każdego Członka i godzina przybycia jego na posiedzenie zapisywaną być powinna.

Art: 31. W przedmiotach art: 5tym i 15tym objętych, Komisya wyprowadzwszy śledztwo sprawy wraz z opinią swoją dowodami objaśnioną, do tej *respective* Władzy Sądowej odsyła, do której Obwiniony z prawa należy: w krótkim zaś wyciągu rzeczy sposobem rapportu, okoliczność całą właściwym Komissyom Rządowym donosi.

Art: 32. Komisya we wszelkich przedmiotach, które nie tyczą się prostey exekucyi, działa kolegialnie.

Art: 33. Posiedzenia Komisji Woiewódzkiej odbywać się będą dwa razy w tygodniu. Inne dni przeznaczone są na pracowanie w wydziałach.

Art: 34. Komplet legalny składa się najmniej z trzech osób. Większość zdań stanowi decyzją. Równość Prezydujący rozwiązuje.

Art: 35. Członek różniący się z opinią Komisji, może swoje zdanie w protokole zapisać.

Art: 36. Wszelkie decyzje i expedycje z Komisji Woiewódzkiej wychodzić będą z podpisem Prezydującego, i zaświadczone przez Sekretarza Jeneralnego.

Art: 37. W podaniach prywatnych, skargach i zapytaniach małej wagi, rezolucya Komisji krótko i na samemże podaniu w oryginale stronom wydaną będzie; treść iedynie podania i rezolucyi w dzienniku pozostanie.

Art: 38. Sposób zapisywania expedycji do Komisji Woiewódzkiej będzie:

Do

Komisji Woiewódzkiej N. N.

od N. N.

Expedycje z Komisji wychodzą z napisem:

Od

Komisji Woiewódzkiej N. N.

do N. N.

Art: 39. W przypadkach nagłej potrzeby, Prezydujący nadzwyczajne posiedzenie zwołuje.

Art: 40. Nikt kompletu przez oddalenie się zrywać nie może. Pozwolenie oddalenia się na dni ośm od Prezesa zależy. W przypadku potrzeby pozwolenia na czas dłuższy, Prezes udaje się do Komisji właściwej Rządowej, i Zastępcę przedstawia.



Art: 41. W przypadku nagłej śmierci, odsądzenia lub zawieszenia w urzędzie Prezesa, zastępuje go Kommissarz skarbowy dopóki Kommissyia Rząd: Spraw Wew: Zastępcy nie wyznaczy. Kommissarza Wydziału i Sekretarza Jeneralnego w każdym z podobnych przypadków zastępuje Członek mianowany przez Prezesa dopóki właściwa Kommissyia Rządowa Zastępcy nie postanowi.

Art: 42. Prezes, Urzędników podwładnych, opierających się wykonaniu nieodwołalnemu rozkazów Rządowych, ma moc w urzędowaniu zawiesić, a razem i obowiązek donieść natychmiast o tém właściwéj Kommissyi Rządowéj.

Art: 43, Kommissyia Woiewódzka zdaie co miesiąc rapport ogólny z czynności swoich Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policyi, a to podług formy, iaką iey taż Kommissyia przepisze.

Art. 44. Ani Prezes ani Kommissyia w komplecie zebrana, pod żadnym pozorem nie mogą zmieniać, zwalniać, lub zaostrezać przepisów przez władzę wyższą wydanych a to pod karą zawieszenia w urzędzie.

Art: 45. Każdy z Członków Kommissyi za to co podpisałie jest odpowiedzialnym z osoby i majątku.

Art: 46. Gdy Prezes Kommissyi Woiewódzkiéj i Kommissarze Delegowani w obwodach, mają na urzędowe obiażdżki przeznaczony etatem coroczny fundusz, więc nie wolno im będzie rachować dla siebie iakieżkolwiek dyetowe opłaty, lub podwęd od kogożkolwiek wymagać.

## T Y T U Ł V.

### *O Kommissarzach Delegowanych.*

#### R o z d z i a ł I.

##### *O atrybucyiach Kommissarzy Delegowanych.*

Art: 47 Kommissarz Delegowany w obwodzie jest iedynie wykonawcą poleceń i rozkazów Kommissyi Woiewódzkiéj, i bliższym dozorcą tego wszystkiego, co w tytule Ilgim o *atrybucyach Kommissyi Woiewódzkiéj* wyrażone zostało. Nic on z własnéj swojej woli i domysłu nakazywać, niczego wymagać nie może bez upoważnienia od Kommissyi Woiewódzkiéj.

Art. 48. Odbiera i ogłasza Zwierzchnościom mieyskim i wieyskim w swoim Obwodzie wszelkie rozkazy i polecenia Kommissyi: doziera ich wykonania podług ustanowionych przepisów, nadużyciom lub zaniedbaniom zaradza; nieposłusznych napomina i do Kommissyi dla ukarania donosi, lub za iey upoważnieniem podług przepisów kary wymierza, próśby i podania mieszkańców do Kommissyi przesyła.

Art: 49. Zostaie w stosunkach z Kommendantem mieyscowym. W czasie konsystencyi i przechodu woysk, marszruty i równości rozkwaterowania przestrzega. W przy-



padku zaciągu do wojska, nad dopełnianiem przepisów czuwa. Składów żywności, sprawiedliwej miary i porządku, co do wchodu i wydatku, doзира, krzywdom zapobiega, skargi zaniesione, gdyby ie sam między stronami sposobem zgody ułatwić nie mógł, do Kommissyi odsyła.

Art: 50. Zostaje podobnież w stosunkach z Sądami Ziemskimi i Grodzkimi, z Policją mieyscową i lekarską w celu utrzymywania drog i wszelkich innych komunikacyy, tudzież bezpieczeństwa, wygody i porządku; niemniej w zamiarze ochronienia swego Obwodu od zarazy szkodliwych chorób.

Art: 51. Ma dozór nad wszelką własnością publiczną, narodową, instytutów, edukacyną: nad kassami i nad wszystkimi iakiegobądź rodzaju Officyalistami administracyynemi w iego Obwodzie umieszczonemi.

## R o z d z i a ł II.

*O odbywaniu spraw w Urzędzie Kommissarza Delegowanego.*

Art: 52. Urząd Kommissarza Delegowanego będzie ciągle sprawowany w obwodzie. Osoba atoli Kommissarza przez postanowienie Kommissyi Woiewódzkiej, do innego obwodu przeniesioną być może.

Art: 53. Kommissarz Delegowany będzie miał do pomocy dwóch Asessorów (których kommissyia z grona osób pod arty: 3. wyrażonych wyznacza) i Sekretarza, oraz zastosowaną do mieyscowey potrzeby liczbę osób Kancellaryją składających, a to podług osobnego etatu.

Art: 54. Assesorowie ku pomocy Kommissarzom delegowanym przydani, oprócz zasiadania w mieyscu, będą odbywać koleją Commissoria, gdy do nich przez Kommissyją Woiewódzką lub Kommissarza delegowanego w Obwodzie wezwanemi zostaną.

Art: 55. Sekretarz utrzymuje dziennik, w którym wpisane będą wszelkie do Kommissarza delegowanego przychodzące expedyecie od Kommissyi Woiewódzkiej, tudzież skargi prywatnych i inne pisma z wyrażeniem dnia ich nadejścia ich treści i wyjścia z kancellaryi.

Art: 56. Wszelkie podania, skargi prywatnych osób, expedyecie Kommissyy Woiewódzkich do zwierzchności mieyskich i wieyskich, i nawzaiem expedyecie tychże zwierzchności do Kommissyy, iakiegobądź są one rodzaju, przez ręce Kommissarza delegowanego przechodzić mają. Kommissarz delegowany odsyłać one, i rezolucye pozyskane prywatnym doręczać będzie.

Art: 57. Kommissarz odebrane od Kommissyi polecenia i rozkazy, przesyła do wykonania zwierzchnościom mieyskim i wieyskim sposobem kurrendy; którą iak nay



dogodniej i dla pośpiechu najszybciej ułożyć powinien i do potwierdzenia Kommissyi podać.

Art. 58. Rozkazy do zwierzchności miejskich i wiejskich przez Kommissarza delegowanego rozsyłane, powinny mieścić w sobie Numer dziennika Kommissyi Woiewódzkiej i datę, któremi upoważnienia dane Kommissarzowi oznaczone zostało. — Ważniejsze polecenia wyrażone być mają w całej swojej osnowie. Wypisanie onych z aktów Kommissarza delegowanego w obwodzie, żadnemu z mieszkańców wzbronionem być nie może.

Art. 59. Kommissarz dostrzegłszy w której zwierzchności miejskiej lub wiejskiej opieszałość w wykonaniu, lub nieporządek w zapisywaniu rozkazów Kommissyi, ma prawo i powinien sam osobiście do takowej zwierzchności zjechać, lub assessora zesłać, uchybienie sprostować, nieregularność i zaniedbanie w karby porządku wprawić, wykonanie zaległych rozkazów przepisaniem prawem środkami przyspieszyć.

Art. 60. W przypadku, (bądź podczas konsystencyi woysk, bądź podczas ich przechodu) wyrządzonych od Woyskowego Cywilnemu krzywd, i nawzajem, Kommissarz zanesione skargi odbiera, i pierwsze kroki, w celu wyśledzenia prawdy, wyszukania winnego i zapewnienia się o jego osobie przedsięwzięć, wywód słowny na miejscu czyni i wraz z zanesioną skargą do Kommissyi Woiewódzkiej najszybciej odsyła. Wszelkie w tym względzie od Kommissarza delegowanego do władzy woyskowej zanesione skargi i żądania, powinny być prowadzone na piśmie, i do raportu Kommissyi, wraz z odpowiedziami władzy Woyskowej, przyłączone.

Art. 61. Kommissarz delegowany w obwodzie, wyciąg z dziennika czynności swoich co tydzień Kommissyi Woiewódzkiej przysyłać jest obowiązany: również przedstawia raportem to wszystko, coby zarządzenia i uwagi iey potrzebować mogło.

Art. 62. Kommissarz delegowany w obwodzie i przydaniemu Assessorowi nie mogą bez wyraźnego zezwolenia Prezesa Kommissyi Woiewódzkiej oddalić się z miejsca dla swoich prywatnych interesów. Prezes nie jest mocen udzielić takowego pozwolenia na czas dłuższy nad dni ośm. Oddalającego się na czas ośmiodniowy Kommissarza delegowanego zastępuje pierwszy z porządku Assessor. W przypadku dozwolonego oddalenia się na czas dłuższy, albo też choroby, śmierci, lub zawieszenia od urzędu Kommissarza delegowanego, Kommissya Woiewódzka zastępcę mianuje, aż do dalszego postanowienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji.

Art. 63. Kommissarz delegowany w obwodzie jest odpowiedzialnym z osoby i



małanku za wszelki nieporządek w obwodzie jego i uszczerbek rzeczy publiczney, z zaniedbania przywiązanych do jego urzędu obowiązków wynikły, tudzież za wszelkie odstąpienie od przepisów Kommissyy, zwolnienie, zastrzeżenie lub zaniedbanie za niesforność i opieszałość podwładnych sobie Officyalistów, za krzywdę bezprawnie komubądź wyrządzoną, zgoda za każdy krok samowolny i bez upoważnienia od Woiewódzkiej Kommissyi przedsięwzięty.

## T Y T U Ł. VI.

*O zwierzchnościach mieyskich i wieyskich.*

### R o z d z i a ł. I.

*O składzie zwierzchności mieyskich i wieyskich.*

Art. 64. W miastach i gminach Prezydent, Muncypalność: Burmistrz, Wóyt lub ichi zastępcy, są wykonawcami rozkazów Kommissyi. Mają oni oraz udział Sądownictwa Cywilnego i Policynnego, w składzie i podług przepisów, iakie w oddzielném urzędzeniu ogłoszonymi będą. Stosunki Prezydenta i Muncypalności Miasta Stołecznego Warszawy, osobném postanowieniem dnia 14. Stycznia r. b. zostały w administracyynym względzie oznaczone.

Art. 65. Ogłaszają i wykonywają sami przez siebie wszelkie rozkazy rządowe, i pełnią niżej wyszczególnione obowiązki, Prośby i żądania Gmin przedstawiają Kommissyi Woiewódzkiej przez ręce Kommissarza delegowanego

Art. 66. Miasta Stołeczne Woiewodztw (oprócz Warszawy) odbierają bezpośrednio rozkazy od Kommissyy Woiewódzkiej, Wszelkie zaś inne Miasta odbierają też rozkazy przez Kommissarzów delegowanych w obwodach.

Art. 67. Prezydentów w miastach mianuje Król na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi. Burmistrzów, równie jak Wóytów po wsiach i miastach, niemających dochodu na utrzymanie Burmistrza Kommissya Woiewódzka wybiera, i podaje Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi do mianowania.

Art. 68. Wóyt gminy może postawić na swoje mieysce zastępcę, za zezwoleniem i potwierdzeniem Kommissyi Woiewódzkiej, lecz zostaje za niego odpowiedzialnym.

Art. 69. Stosownie do mieyscowey potrzeby przydaną będzie do pomocy Burmistrzów pewna liczba Ławników, a do pomocy Wóytów pewna liczba Sołtysów, którzy niżej opisane obowiązki wspólnie z nimi sprawować będą.

Art. 70. W przypadku śmierci, choroby, nieprzytomności, zawieszenia w urzędzie, lub innéj momentalney przeszkody w pełnieniu obowiązków Burmistrza, pierwszy z porządku Ławnik zastępuje jego mieysce.



DODATEK DO NUMERU 2.

# DZIENNIK URZĘDOWEGO WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

---

( *Dokonczenie Organizacji Władz Administracyjnych* )

## R O Z D Z I A Ł   I I .

*O atrybucyach zwierzchności miejskich i wiejskich.*

**Art. 71.** Do zwierzchności miejskich należy w szczególności: czuwanie nad własnością gminną i nią zarządzanie, podawanie etatów do zatwierdzenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi, za pośrednictwem urzędów wojewódzkich.

**Art. 72.** Do zwierzchności miejskich równie iak i wiejskich należy:

- a) przestrzeganie bezpieczeństwa, ochędóstwa i porządku,
- b) zapobieganie rozszerzeniu się nałogow zdrowiu szkodliwych i moralność kających,
- c) dozieranie robót publicznych, utrzymywanie dróg i mostów, porządków i narzędzi ogniowych, spis coroczny ludności, zasiewów, zbiorów i bydła wszelkiego rodzaju,
- d) rozkwaterowanie przeznaczoney w przechodzie ilości woyska,
- e) pobór podatku od szczególnych kontrybuentów, i wnoszenie ich do kass publicznych,
- f) rozkład kar exekucyjnych między dłużnych kontrybuentów,
- g) rozkład wszelkich posług prawnie wymaganych,
- h) zaświadczenia i paszporty,
- i) zapobieganie prożniactwu, tułaniu się i żebractwu.

**Art. 73.** Udział sądowniezych atrybucy zwierzchności wiejskich i miejskich w przedmiotach sądownictwa policyynego i cywilnego, tudzież skład takowego sądownictwa i sposób postępowania opisane będą w urządzeniach sądowych.

**Art. 74.** Zwierzchności miejskie i wiejskie utrzymywać będą osobny protokół odebranych rządowych rozkazów.

**Art. 75.** Ważniejsze rezolucyje zwierzchności miejskich i wiejskich, podpiswane bydz powinny przez Urzędników do składu należących, a to pod nieważnością: — Każda zwierzchność miejska i wiejska mieć będzie właściwą sobie pieczęć, którą urzędowe swe pisma oznaczać ma.



Art. 76. Właściciel, którego majątek podanym został pod konkurs, nie może sprawować atrybucy sądownictwa miejscowego, o którym w Art. 73. była mowa.

Art. 77. We wsiach Plebanie i części od różnych właścicieli posiadane, jeżeli mają w sobie dziesięć dymów, za odrębne włości uważane być mogą.

Art. 78. We wsiach, które z rozmaitych drobnych (mniej jak dziesięć dymów liczących) składają się własności, właściciele obiorą jednego z pomiędzy siebie Wóytę dla sprawowania zwierzchności miejscowej i do potwierdzenia Kommissyi podadzą. Gdyby się na obranie jego zgodzić nie mogli, Kommissya Woiewódzka, nie przywiązując się bynajmniej do miary własności, ale raczej do zdolności i moralności właściciela, za przedstawieniem Kommissarza delegowanego w obwodzie, jednego z nich Wóytem wyznacza, i do mianowania Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji przedstawia.

Art. 79. Każda część mniej jak 10 dymów mająca, jeżeli się styka o granicę, lub niedaleko jest położoną od innej wsi swego właściciela, należeć może do zwierzchności tejże wsi.

Art. 80. Zwierzchności mieyskie i wieyskie są odpowiedzialne za wszelkie nadużycia władzy, za wszelką wyrządzoną niesłuszną, i za odmówienie sprawiedliwości, zgoda za wszelkie zaniedbanie obowiązków im przepisanych. W przypadku uchybienia pod administracyynym względem, skarga przeciwko nim do Kommissyi Woiewódzkiej na ręce Kommissarza delegowanego podawaną być ma. Sposób odpowiedzialności i kary w ogólnem urządzeniu o odpowiedzialności urzędników publicznych opisany zostanie.

Art. 81. Urządzenia gmin stosownie do powyższych prawideł, równie jak i zmiany w nich następne, poruczają się Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, która w tej mierze stanowi za przedstawieniem Kommissyi Woiewódzkiej.

Art. 82. Niniejsza organizacyia władz administracyynych w Woiewództwach obwodach, w czymby potrzeba było, osobnymi zaleceniami przez Kommissye Rządowe, stosownie do wyrażonych tu zasad, uzupełnioną będzie.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw umieszczonem być ma, Kommissyjom Rządowym, w czym do której należy, poruczamy,



Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 3go mca Lutego 1816 roku.

(podpisano) Z A I A C Z E K.

Radca Stanu *P l a t e r*.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi

T A D E U S Z M O S T O W S K I,

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) *K o s s e c k i*.

Zgodno z oryginałem.

Radca Sekr. Stanu General Brygady

(podpisano) *K o s s e c k i*.

Sekretarz General: Kommiss: Spraw We: i Policyi.

*Aug: Karcki*

## WYDZIAŁ Służby Publicznèy.

### KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

*Do wszystkich Urzędników i Officyalistów wszelkiego stopnia, nie mniej do wszystkich Obywatelów i mieszkańców Woiewództwa Mazowieckiego.*

Ogłosiwszy w całym Woiewództwie przez Numer 1. i 2. Dziennika Woiewódzkiego Ustawę Namiestnika z dnia 3 Lutego 1816 roku, w dzienniku Praw pomieszczoną, przepisującą organizacyą i sposoby działania Administracyów Woiewódzkich; poczytuja sobie za niezbędny obowiązek zwrócić uwagę Urzędników i Officyalistów, nie mniej Obywatelów i Mieszkańców Woiewództwa Mazowieckiego na Artykuł 56ty. rzeczonéy ustawy w słowach

„Wszelkie podania, skargi prywatnych osób, expedycye Kommissyi

„Woiewódzkiej do Zwierzchnościów Miejskich i wiejskich i na

„wziąć expedycye tychże zwierzchnościów do Kommissyi, iakiego

„bądź są one rodzaju, przez ręce Kommissarza delegowanego prze-

„chodzić mają.

„Kommissarz Delegowany odsyłać one i rezolucye uzyskane pry-

„watnym doręczać będzie.

Zamiar takowego przez prawo postanowienia nie jest inny, iak tylko ten, aby interessa administracyjne w przynależnym stopniowaniu i biegu utrzymać, a przez to samo porządek i pośpiech w działaniu zabezpieczyć. Częstość bowiem podania prywatnych, w miarę wydanych przepisów, w niższych Urzędach z łatwością i z korzyścią dla podających mogą być załatwionemi, adressowane zaś do władz wyższych, odsyłanemi być muszą poinforma-



cyją i Objaśnienia do niższych stopniów, bez czego przynależna rezolucya udzieloną być niemoże; i dla tego właśnie podającym niesprawiedliwie użalać się częstokroć przychodzi, na opóźnienia w iey pozyskaniu. Urzędnicy Gminni iakimi są Burmistrzowie i Wóyci, będąc bliżey wiadomemi o stanie rzeczy i dolegliwościach miejscowych obywatelów i mieszkańców, nietylko są upoważnionemi ale nawet umocowani, do przedstawiania Kommissyi Woiewódzkiej przez Kommissarzy Obwodowych okoliczności, stan i dobro obywatelów interessujących. Następnie z Korzyścią dla siebie prywatni Obywatele postępują, jeżeli do swych podań bądź do Kommissarzy Obwodowych, bądź na ręce tychże do Kommissyi Woiewódzkiej adressowanych, zechcą dołączać opinie Urzędników Gminnych. W udzielaniu tych Opinii Urzędnicy Gminni wszelką zachować mają ostrożność, co do rzetelności ich i co do zastosowania z przepisami prawa i urządzeń Administracyjnych do powszechny podanych wiadomości. Tym końcem podania prywatnych dobrze roztrząsnąć i sprawdzić powinni, odwołując ile można od próżnych uprzykrzeń, w rzeczach przez ustawy Kraiowe rozstrzygniętych lub zarządzonych.

Opinie Gminnych Urzędników koniecznie na zupełney prawdzie gruntować się powinny, i nigdy z wspomnionemi wyżej przepisami sprzeczniemi być nie mogą. Za fałsz lub nieznaomość Ustaw, za lekkomyślność w danu zdania lub poświadczenia iakiego, nie mniej za gruntowność onego z Urzędu stają się odpowiedzialni, dla tego wprzód rzecz dobrze rozpoznać są winni, aby zwierzchność swą na pomyłki, a siebie na odpowiedzialność nie narażali.

Taż sama reguła służy w wyższym zastosowaniu dla Kommissarzy Obwodowych, którzy w podaniach prywatnych na opinie Urzędników Gminnych zważać, takowe co do rzetelności, dokładności, i przyzwoitości, zgłębiać będą, a w przypadku niejasności proźby lub przedstawienia, suplikantom do udokładnienia od ręki zwracać, z wymienieniem i wskazaniem zaw sze przepisów z daty i Nr Dziennika Praw lub Woiewódzkiego, wedle których podanie ulepszone być powinno — Opinie Urzędników Gminnych, jeżeliby iako wyżej zastrzeżono niestosownemi być się okazały, takowe naganiać, a za fałsz do odpowiedzialności pociągać, lub Kommissyi Woiewódzkiej o tego rodzaju wykroczeniach wiernie donosić nieomieszkaia.

Jeźliby okoliczności iakie, mianowicie większey wagi, dokładniejszego sprawdzenia wymagały; sami Kommissarze Obwodowi albo przez swych Sekretarzy, albo nakoniec wezwawszy sąsiedzkiego Wóytę lub Burmistrza rzetelnością, zdolnością i dobrą ochotą celującego, a do rzeczy nie interesowanego załatwić to są obowiązani, i nie wprzód rezolucją swą wydać są mocni. Nieinaczej, także, iak tylko dobrze wyjaśnione podania



Urzędników Gminnych lub prywatnych osób, Kommissarze Obwodowi do Kommissyi Woiewódzkiej przesyłać poważają się, dołączając zawsze z wszelką dokładnością Urzędowe swe zdanie, na przekonaniu i ustawach oparte albo dolegliwość onych w przynależny sposób udowadniając. — Ilekiedy dla braku przepisanych wyżej Kondicyów, podanie jakie przez Kommissyją zwróconym być musiało, Kommissarz Obwodowy do odpowiedzialności pociągniętym będzie.

Czyli Urzędnicy Gminni lub prywatni podania swe przez pocztę, lub przez okazję lub osobiście Kommissarzom Obwodowym wręczać będą, zawsze takowe pośpieszenie, a w ostatnim przypadku bezzwłocznie załatwionemi być powinny, aby nikt na zwłokę osobliwie na długie oczekiwanie w miejscu, do narzekania nie miał przyczyny. Jeżeliby natura interessu dłuższego czasu lub zastanowienia wymagała, ostrzedz o tym przytomnego supplikanta, każdego, o terminie kiedy i jak rezolucyją otrzyma zawiać, a nawet na wręczenie podania świadectwo wyraźne pod właściwą datą wydać należy, od którego przepisu bez najmniejszej wymówki Kommissarzowi Obwodowemu odstąpić nie jest wolno. Z tego właśnie powodu każdy z Kommissarzy Obwodowych, ma być zupełnie przystępnym do wysłuchania wszelakich prośb i żądań, a jeżeliby którkolwiek z utrzymujących rezolucyją wymagał bliższego przekonania o woli Rządu i danych Kommissarzowi przepisach, przez Dziennik praw lub Woiewódzki nie ogłoszonych, na których rezolucyja jego ugruntowaną została, w takowym przypadku, stosownie do artykułu 58 Ustawy organizacyjney, akta oryginalne Urzędowe przepisy wymieniałe, quo ad passus concernens pod dozorem Sekretarza do przeczytania dozwolonemi być mają.

Osoby czytać i pisać nieumiejące, do Kommissarza Obwodowego w swych dolegliwościach przybywające, a zwłaszcza w rzeczach pośpiesznego zaradzenia wymagających, tym łatwiejszy przystęp do niego znaleźć powinni, takowych należy na żądanie do protokołu z użyciem stosownego papieru stemplowego bezpłatnie przyjmować, a protokół prośbę obeymować mający powinien być z taką dokładnością przez piszącego sporządzonym, jakiej dokładności podanie żądania i onego sprawdzenie iako wyżej zastrzeżono wymaga.

Równie na Protokół, iak na podaną gotową na piśmie prośbę rezolucyja wydaną być ma, i w tej mierze żadna nie zachodzi różnica. Każdy podający prośbę, bądź przez Kommissarza rostrzygnąć, bądź do Kommissyi Woiewódzkiej przez tegoż przesyłać się mianą, napisać ją powinien na stemplo anym papierze jeżeli do Kommissarza Obwodowego ceny groszy 10, jeżeli zaś do Kommissyi Woiewódzkiej ceny groszy 15. — Ktoby temu przepisowi prawa zadosyć nie uczynił, albo niemożności użycia papieru



stemplowanego zaraz przy podaniu przynależnie nieudowodnił, ukaranym zostanie wedle §fu 21 prawa o Oplatach Stemplowych, — Dekretem Króla JMci Saskiego z daty 23 Grudnia 1811 roku obiętego. Temu obowiązku zadosyć uczynienia Kommissarze Obwodowi dopilnują pod karą wspomnianym już §sem 21. tegoż prawa wyraźnie zastrzeżoną. Wydający świadectwa ubóliwa, dla zwolnienia obowiązku wużyciu Papieru Stemplowanego z największą ostrożnością i przezornością postępować wtey mierze powinni aby nie podpadli sami karze na defraudanta przepisanej, na co wszyscy Kommissarze Obwodowi pod własną odpowiedzialnością pilnie zważać mają.

Podania w prywatnych interesach bądź do Kommissarza Obwodowego, bądź przez tegoż do Kommissyi Woiewódzkiej przez pocztę odsyłane, powinny być oddzielnie adresowane i frankowane, pod Karą za defraudacie pocztowe prawem ustanowioną. Tym końcem Kommissarze Obwodowi obowiązani są, od mieyscowych Urzędów pocztowych wyrachowania należności pocztowej do Warszawy zażądać, takową wyraźnie napisaną na drzwiach Kancellaryi swęj przylepić, na każdego żądanie wskazać, a od podającego prozbę do Kommissyi Woiewódzkiej przesłać się mianą, należność pocztową zaraz ściagnąć, i expedycją oddając na pocztę zafrankować. Podania wszelkie do Urzędów publicznych, mają być pisane na papierze nie obcinanym i na w pół złamanym.

Podający wyrazić obowiązany na boku, treść interesu, a w podaniu swym odwołać się zawsze z daty do pism rezolucyów już otrzymanych lub ustaw Rzządowych, na których prozbę swą lub wnioski opierać pragnie.

Powinien być na prozbie wyraźnie podpisany z imienia i nazwiska. Obowiązany jest także wymienić mieysce swojego zamieszkania, nie mniej gdzie i iak chce, aby rezolucya do niego adresowaną i przesłaną była.

Ktoby tym wszystkim Kondycyom zadosyć nie uczynił, własney winie przypisać ma, że albo na swe podanie żadney nie otrzyma odpowiedzi, albo ta opóźnioną zostanie.

Burmistrze nie mniej Kommissarze Obwodowi, tych zastrzeżonych iako wyżey form przestrzegać i takowe udokładniać mają, informując przyzwoicie osobliwie osoby pisać nie umiejące, i stając im się w tey mierze pomocni.

Skargi na Urzędników Gminnych od Kommissarzy Obwodowych Zaniezione, przed wszystkimi innemi czynnościami załatwianemi być mają. — Podający skargi obowiązany przeto zostaje, wszelkie czyny na które się użala i dowody w skardze z wszelką dokładnością i iasnością wymienić, a Kommissarz Obwodowy z Urzędu troskliwej bacznosci i pracowitości dołoży, aby osobliwie uboższey Klasie ludu, do pozyskania wymiaru Spra-



wiedliwości stał się pomocnym, a to pod tym większą za wszelką nie-  
dbałość odpowiedzialnością. Jeżeliby który z Urzędników Gminnych lub  
prywatnych osób miał prawne powody do uzalenia się na samowolność,  
lub z rezolucyi Kommissarza Obwodowego kontent nie był, może się  
prosto do Kommissyi Woiewódzkiej z podaniem swym udać, która mu  
sprawiedliwość w miarę swej władzy z pospiechem wymierzyć nie omieszką.  
Ale skarga lub podanie takowe, w pierwszym przypadku wymienianć ma  
iaśnie czyny i dowody samowolności Kommissarza Obwodowego, w drugim  
przypadku załączyć należy Kopie swych do Kommissarza Obwodowego po-  
danych prozb i rezolucye przez niego wydane w Originalach. — Inaczej  
skarga lub podanie bez odpowiedzi pozostanie, albo od ręki zwróconą  
mu będzie.

W przypadku także nie pozyskania od Kommissarza Obwodowego  
rezolucyi na podaną do niego prozbę, w miarę naglących okoliczności,  
wolno jest Urzędnikom Gminnym lub prywatnym osobom do Kommissyi Wo-  
iewódzkiej udać się, ale razem Kopią swego podania do Kommissarza Ob-  
wodowego i świadectwo wręczenia onemu prozby załączyć.

Udawać się osobiście do Kommissyi Woiewódzkiej, wyiawszy w przy-  
padkach wielkiej wagi szczególniejsze zdarzenia i okoliczności zawierających  
i pospiechu nagłego wymagających, nie masz potrzeby, gdyż osobiste mo-  
lestowanie i natręctwo, interesowi nic pomódz nie może. Owszem nie-  
chay każdy, kogo to dotyczyć może wiedzieć raczy: że wszystkie expe-  
dyecie do Kommissyi Woiewódzkiej adresowane, Prezes sam odczytuje i  
w miarę możliwości stara się dawać każdemu interesowi przyzwoity bieg,  
kierunek i pospiech, wolno jest jednakże każdemu, co dziennie od godziny  
gmej do rotety z Prezesem w interesie rozmówić się, zameldowawszy się,  
jednakże wprzód przez służącego Kommissyi. — Wolno jest expedytora  
z przedpokojem Komunikacją mającego zapytać, czyli rezolucyaiuż expe-  
diowaną i onemu wręconą została. — Wolno jest od Sekretarza Gene-  
ralnego żądać informacyi, czyli prędko i kiedy udzieloną być może. Ale  
nie wolno jest z Kimkolwiek innym do składu i bióra Kommissyi należą-  
cym o interesie rozmawiać, o stanie i biegu onego albo o treści mającej  
być wydaną rezolucyi wypytować, albo do Archiwum Kommissyi i miejsc  
do pracowania wydziałom wskazanych wchodzić, ktoby to czynić przed-  
sięwziął, nie tylko siebie, ale i officialistę wykraczającego na wielkie na-  
razilby nieprzyjemności. Tym gorsze wyniknęłyby skutki, gdyby kto kol-  
wiek poważił się sam przez siebie lub przez nasadzoną osobę, iakie kol-  
wiek bądź, za przyspieszenie rezolucyi ofiarować komu opłatę, która w  
istocie na nicby się nieprzydała, i żadnego na rzecz wpływu mieć nie może,  
a równie dającego iak przymusiącego upadła.



Chcący na swój interest szybkiego zaradzenia wymagający, szczególniejszą zwrócić Prezessa uwagę, może prozbę swoją do rąk iego własnych adressować, ale niechay nieraczy do niej dołączać iakichkolwiek bądź prywatnych listów lub instancyów, gdyż takowe mogą tylko wznieść podeyrzenie, że udający się do Kommissyi w interessie, nie ma sam o słuszności żądania przyzwoitego przekonania. Suplikanci o funkcyą starający się mogą w prawdzie do Kommissyi swe prozby bez pośrednio, podawać, lecz zamiast uprzykrzonego częstokroć natręctwa zechcą raczy do swych prozb załączać dowody prawem zastrzeżone, mianowicie dowody urodzenia dobrego sprawowania się, prawdziwych zasług i zupełney do posady której życzą zdadności, niechay przytym pomaż: że bez odbycia examinu i bez przedwstępney bez płatney wprawy, ża na płatna posada powierzona być nie może, mianowicie gdy Rząd do ograniczenia się w wydatkach zniewolony, samych tylko zdadnych i pracowitych sług, do rzeczy publiczney używać może.

Urzednicy i Officyaliści Skarbowi wszelkiego stopnia, pod bezpośrednią zwierzchnością i zarządzeniem Kommissyi Woiewódzkiej zostający, bez pośrednio znią też Korrespondować mogą, ile tego dozwalaia przepisy: następnie i prywatne osoby w okolicznościach działań takowych Urzedników i Officyalistów dotyczących się, a mianowicie, w interessach defraudacyów skarbu bezpośrednio do Kommissyi Woiewódzkiej podania swe adressować są mocni.

Równie wolno jest wszystkim osobom, odkrycia wszelkie dobro publiczne interessujące, nie mniej zawiadomienia o nich bezpośrednio do Kommissyi Woiewódzkiej adressować, które z wdzięcznością zawsze przyiętemi od niej będą.

Jeżeliżby zaś interes iaki przeszedłszy niższe stopnie, już w Kommissyi Woiewódzkiej był traktowanym, w takich przypadkach w miarę istotney potrzeby zostawia sobie wolność Kommissya do bezpośredniey z prywatną osobą lub niższego stopnia Urzednikiem Korrespondencyi i takową upoważnić niezaniebda.

Ostrzega Kommissyia nakoniec, że piszący za pieniądze podania, zawsze pod podpisem suplikanta swoje Nazwisko wyrazić powinni, z wyiawieniem; że prozba przez niego napisaną została — Ci także obowiązani razem są do zachowania w napisaniu podań przepisów wszystkich niniejszym zarządzeniem wyżej wskazanych, inaczey na żądanie strony, do zwrócenia pieniężnego wziętku przez exekucią zniewolonemi zostaną.

Niniejsze urządzenie poleca Kommissyia Woiewódzka wszystkim Wóytóm i Burmistrzom nietviko w zwyczajney formie, ale i przez ambony wszech wyznań ogłosić, dobrze wytłomaczyć i że się tak stało przed Komisarzami Obwodowemi przynależnie udowodnić, aby się nikt niewiadomością wymawiać nie mógł. w Warszawie dnia 22 Listopada 1816 Roku.

PREZES

R. Rembieliński.

Filipecki. Sekr: Jeneral: